

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 9.6.2009
KOM(2009) 261 wersja ostateczna

KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**dotyczący realizacji Planu działania w sprawie uproszczenia i udoskonalenia wspólnej
polityki rybołówstwa**

KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

dotyczący realizacji Planu działania w sprawie uproszczenia i udoskonalenia wspólnej polityki rybołówstwa

1. KONTEKST

W grudniu 2005 r. Komisja przyjęła Plan działania 2006-2008 w sprawie uproszczenia i udoskonalenia wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2005)647)¹. Plan ten miał stanowić wkład w inicjatywę Komisji służącą uproszczeniu otoczenia regulacyjnego na korzyść obywateli, przedsiębiorstw i administracji.

Plan został przeanalizowany przez Parlament Europejski, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Komitet Doradczy ds. Rybołówstwa i Akwakultury oraz Radę ds. Rybołówstwa i uzyskał ich poparcie.

Działania wymienione w planie były regularnie uzupełniane działaniami zawartymi w rocznym programie Komisji na rzecz stopniowego upraszczania – niektóre spośród nich dotyczyły rybołówstwa.

Państwa członkowskie były informowane na temat działań podejmowanych w sektorze rybołówstwa w ramach programu dotyczącego lepszego stanowienia prawa² w przygotowywanych co dwa lata sprawozdaniach z postępów³. Na inicjatywę składały się działania mające na celu jaśniejsze formułowanie tekstów prawnych, zmniejszenie kosztów administracyjnych, poprawę jakości nowych inicjatyw legislacyjnych oraz racjonalizację procesu przekazywania danych.

Obecnie należałoby dokonać bilansu dotychczasowych osiągnięć, tak by móc rozważyć nowe inicjatywy i zająć się ewentualnymi brakami. Jest to również odpowiedni moment, by przyrzeć się dokonaniom w zakresie uproszczenia na szczeblu krajowym, jako że lepsze uregulowania prawne są wspólnym celem Wspólnoty i państw członkowskich. Służby Komisji otrzymały jednak niewiele informacji zwrotnych od państw członkowskich, co sprawia, że nie można na razie przygotować sprawozdania z ich postępów⁴.

2. ZAWARTOŚĆ PLANU DZIAŁANIA

Zgodnie z celami określonymi w planie działania w niniejszym komunikacie zostaną przeanalizowane następujące kwestie:

¹ Zob. również komunikat Komisji „Perspektywy uproszczenia i poprawy środowiska regulacyjnego Wspólnej Polityki Rybołówstwa” (COM(2004)820) i dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Analiza możliwości uproszczenia i poprawy otoczenia regulacyjnego WPRyb i jego wdrożenia” (SEC(2004)1596).

² EC, Better regulation – simply explained, 2006.

³ http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/simplification/action_plan_en.htm.

⁴ Informacje przekazały Republika Czeska i Słowacka.

- przegląd całości wspólnotowych aktów prawnych (wspólnotowego dorobku prawnego) dotyczących rybołówstwa;
- najważniejsze podjęte dotychczas inicjatywy legislacyjne;
- zmniejszenie obciążeń administracyjnych nakładanych na rybaków wspólnotowymi przepisami w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb).

2.1. Wspólnotowy dorobek prawny

Komisja zapoczątkowała przegląd wspólnotowych aktów prawnych w celu stwierdzenia, czy niektóre z nich powinny zostać usunięte lub ujednolicone, tak by osiągnąć bardziej przejrzyste prawodawstwo, ograniczając jednocześnie liczbę stron obowiązujących aktów prawnych⁵.

Akty prawne dotyczące rybołówstwa znajdują się w rozdziale 04 „Wykazu obowiązujących wspólnotowych aktów prawnych”. Liczba tych aktów stale wzrastała osiągając stan 795 aktów w dniu 1 marca 2009 r.

Tak duża liczba obowiązujących aktów prawnych w sektorze takim jak rybołówstwo – mającym ograniczone znaczenie dla gospodarki i obejmującym stosunkowo niewielką liczbę podmiotów – wymaga wyjaśnienia. Istnieją trzy główne powody tej sytuacji.

Po pierwsze istnieje potrzeba dokładniejszej klasyfikacji niektórych aktów prawnych, które figurują obecnie w różnych częściach rozdziału 04, pomnażając tym samym całkowitą liczbę aktów.

Po drugie obszerne prawodawstwo powstające obecnie w ramach regionalnych organizacji ds. rybołówstwa (RFO) wymaga transpozycji ich zaleceń do prawa wspólnotowego poprzez znaczną liczbę szczegółowych aktów prawnych. Oczekuje się, że wejście w życie w UE większości przepisów regionalnych organizacji ds. rybołówstwa zmniejszy potrzebę transpozycji do prawa wspólnotowego.

Po trzecie niektóre akty prawne są przestarzałe – tzn. nie mają żadnych skutków prawnych, mimo że oficjalnie w dalszym ciągu obowiązują – i zostaną one usunięte ze zbioru obowiązującego prawodawstwa. W ramach przeprowadzonej analizy około 60 aktów prawnych uznano za przestarzałe. Akty te zaproponowano uchylić poprzez przyjęcie aktów prawnych w tej samej formie, co akt będący przedmiotem uchylecia⁶.

Liczba aktów prawnych zmniejszy się także w związku z tym, że niektóre z nich zostały⁷ lub zostaną⁸ ujednolicone, zwłaszcza po przyjęciu nowego systemu kontroli rybołówstwa, w ramach którego zostanie zmienionych aż 11 rozporządzeń.

⁵ COM(2003)71 i COM(2006)689.

⁶ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 148/2009 uchylające 11 nieaktualnych rozporządzeń w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa, decyzja Komisji 2009/309/WE uchylająca 13 nieaktualnych decyzji w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa, COM(2009) 88 i 89. W przypadku gdy podstawa prawna już nie istnieje, akty zostały usunięte poprzez deklarację oficjalnego uznania danego aktu za przestarzały (2009/C 43/02).

⁷ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 696/2008 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2008 w odniesieniu do rozszerzania na niezrzeszonych niektórych zasad przyjętych przez organizacje producentów w sektorze rybołówstwa; rozporządzenie Komisji (WE) nr 248/2009 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr

Działania te ułatwią również dostęp do prawodawstwa w dziedzinie rybołówstwa jego użytkownikom. Cel ten przyświecał planowanemu zawarciu odpowiednich przepisów obowiązujących na danym obszarze morskim w Europejskim atlasie mórz⁹ – projekcie służącym określeniu zasięgu przestrzennego europejskiej polityki morskiej. Dysponując takim narzędziem, zainteresowane strony mogą szybko zrozumieć nakładające się ograniczenia prawne jednostek połowiających na różnych obszarach morskich UE.

2.2. Najważniejsze inicjatywy legislacyjne

Najważniejsze inicjatywy legislacyjne ujęte w planie działania oraz w programie Komisji na rzecz stopniowego upraszczania dotyczą następujących obszarów:

- (a) racjonalna eksploatacja zasobów rybnych;
 - (b) gromadzenie danych dotyczących działalności połowowej;
 - (c) monitorowanie działalności połowowej;
 - (d) udzielanie pomocy państwa.
- a) W odniesieniu do środków mających na celu uproszczenie tekstów prawnych związanych z ochroną zasobów zmiany zostały wprowadzone w szeregu rozporządzeń regulujących kwestię corocznego ustalania całkowitych dopuszczalnych połowów i kwot połowowych, tak by zwiększyć przejrzystość tych tekstów, zwłaszcza poprzez rezygnację z zawierania w jednym akcie prawnym możliwie wszystkich przepisów.

Za najbardziej godną uwagi należy jednak uznać inicjatywę polegającą na wprowadzeniu nowej metody przygotowywania rocznych decyzji Rady w sprawie wielkości dopuszczalnych połowów, w ramach intensywnych konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz dzięki lepszej koordynacji z doradcami naukowymi. Komisja przedstawia obecnie komunikat zawierający deklarację polityczną w sprawie wielkości dopuszczalnych połowów na następny rok znacznie wcześniej niż coroczne wnioski legislacyjne¹⁰. Ta metoda postępowania okazała się skuteczna w osiąganiu lepszych wyników, w szczególności poprzez prowadzenie z zainteresowanymi stronami konsultacji w sprawie przygotowania tekstów, które mają duże znaczenie dla sektora.

Inną znaczącą inicjatywą jest wniosek w sprawie rozporządzenia Rady dotyczącego ochrony zasobów rybnych poprzez środki techniczne¹¹. Omawiany tekst, będący wynikiem szerokich konsultacji, służy osiągnięciu jednocześnie kilku celów w zakresie uproszczenia. Po pierwsze akt ten zastąpi obowiązujące prawodawstwo, które – ze względu na wielokrotnie wprowadzane zmiany – stało się trudne do

104/2009 w zakresie notyfikacji dotyczących uznawania organizacji producentów, ustalania cen oraz interwencji w zakresie organizacji wspólnego rynku produktów rybołówstwa i akwakultury.

⁸ W 2009 r. program ujednolicania prawa obejmuje rozporządzenie Komisji (WE) nr 1438/2003 ustanawiające przepisy wykonawcze do polityki dotyczącej floty wspólnotowej, określonej w rozdziale III rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002.

⁹ SEC(2007)1278, pkt 8.2.

¹⁰ COM(2006)499, COM(2007)295 i COM(2008)331.

¹¹ COM(2008) 324.

odczytania. Po drugie wprowadzone w nim zostaną mniej skomplikowane, zharmonizowane środki dopasowane do regionalnych uwarunkowań. Po trzecie zostaną w nim jasno określone leżące w gestii Rady wytyczne, oraz przyjmowane przez Komisję czysto techniczne przepisy dotyczące każdego z czterech regionów, i wreszcie, państwa członkowskie otrzymają uprawnienia w zakresie zarządzania w ramach jasno określonych warunków. Niestety zastrzeżenia wobec tego długo oczekiwanego tekstu opóźniają jego przyjęcie.

- b) Podstawą wspólnej polityki rybołówstwa powinny być jak najlepsze naukowe, techniczne i ekonomiczne analizy. Dlatego też kapitalne znaczenie ma gromadzenie danych dotyczących działalności połowowej. Istniejące wspólnotowe ramy prawne należy poddać przeglądowi, w szczególności mając na względzie poprawę jakości danych i wspieranie współpracy między państwami członkowskimi. Z doświadczeń wynika ponadto, że zasadnicze znaczenie miała racjonalizacja procesu gromadzenia odpowiednich danych i zapobieganie duplikacji. System ten powinien być również jednolity i efektywny pod względem kosztów. Mając na względzie wszystkie te cele przyjęto nowe wspólnotowe ramy prawne¹². Przepisy wykonawcze opracowano w sposób pozwalający na zmniejszenie obciążeń administracyjnych i zachęcający do zwiększonego wykorzystywania środków elektronicznych¹³.
- c) Zasadniczym elementem wspólnej polityki rybołówstwa są monitorowanie i kontrola działalności połowowej oraz nadzór nad nią. Zostały one opracowane u zarania polityki w tej dziedzinie i od tego czasu stale się rozwijały. Nie jest zatem zaskakujące, że prawodawstwo w tej dziedzinie jest bardzo złożone, a jego wdrażanie kosztowne. Ramy prawne dotyczące kontroli są złożone ze względu na to, że przez wiele lat dodawano do nich – zasadniczo za pośrednictwem wielu rozporządzeń – nowe przepisy, których źródłem było często prawo międzynarodowe. Przepisy czasami nakładają się, a nawet są sprzeczne. Stosowanie istniejących ram jest również kosztowne i uciążliwe dla administracji i sektora, gdyż wiąże się ono z licznymi wymogami administracyjnymi.

Dokładny przegląd ram prawnych w zakresie kontroli jest centralnym elementem programu upraszczania wspólnej polityki rybołówstwa. Cel ten był punktem wyjściowym dla szeregu zaproponowanych środków:

- przekształcenie istniejących przepisów dotyczących kontroli;
- stworzenie warunków dla zwalczania nielegalnych połowów;
- wspieranie stosowania nowoczesnych technologii;
- zarządzanie upoważnieniami do połowów.

¹² Rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa.

¹³ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 665/2008 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008.

Spodziewanym rezultatem będzie jeden akt prawny zawierający ogólne przepisy regulujące wszystkie aspekty kontroli¹⁴ oraz jedne ogólne ramy opracowane w sposób pozwalający na ograniczenie nielegalnych połowów bez względu na to, gdzie mają one miejsce, przy korzystaniu z najbardziej zaawansowanych na świecie norm i technik kontroli¹⁵. To nowe prawodawstwo stanowi również zdecydowany krok w kierunku stworzenia elektronicznego środowiska dla gromadzenia i raportowania danych dotyczących działalności połowowej¹⁶ oraz jednolitego, uproszczonego i przyjaznego dla użytkownika systemu uzyskiwania upoważnień do prowadzenia działalności połowowej poza wodami wspólnotowymi¹⁷.

Dzięki tym inicjatywom prawodawstwo stało się jaśniejsze i bardziej spójne, zaś jego wdrażanie mniej kosztowne, jak wyjaśniono w pkt 4.

Wśród inicjatyw legislacyjnych mających na celu poprawę i uproszczenie przepisów dotyczących kontroli należy wymienić projekt rozporządzenia Komisji ustalającego wspólnotowe współczynniki przeliczeniowe i kody postaci stosowane do przeliczania masy ryb przetworzonych na masę ryb w relacji pełnej oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2807/83.

Współczynniki przeliczeniowe są wykorzystywane w ramach zarządzania kwotami w celu przeliczenia masy ryb przetworzonych na masę ryb w relacji pełnej i są stosowane przede wszystkim po to, by zapewnić rzetelność danych zapisanych w dziennikach połowowych. Istnienie różnych współczynników przeliczeniowych w poszczególnych państwach członkowskich stwarza trudności i pewną niewspółmierność jeśli chodzi o kontrolę stosowania przepisów i ich egzekwowanie. Istnieje zatem potrzeba uproszczenia i zharmonizowania współczynników przeliczeniowych w Unii Europejskiej. Rozporządzenie określa w tym celu wspólnotowe współczynniki przeliczeniowe i kody postaci, które mają być stosowane przez administracje krajowe do obliczania wykorzystania połowów, jak również przez kapitanów statków rybackich w celu oszacowania masy ryb w relacji pełnej dla ilości na statku rybackim oraz podczas wyładunku.

- d) Przedsiębiorstwa mogą pod pewnymi warunkami korzystać z pomocy publicznej pochodzącej z budżetu krajowego lub wspólnotowego. W celu zwiększenia przejrzystości prawodawstwa, zwłaszcza poprzez redukcję liczby aktów prawnych, nowe prawodawstwo dotyczące instrumentu finansowego dla rybołówstwa składa się z jednego rozporządzenia¹⁸ oraz jego przepisów wykonawczych¹⁹. Ponadto w celu

¹⁴ COM(2008)721. Inicjatywa ta wymieniona jest w Trzecim sprawozdaniu z realizacji strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego (COM(2009)17, s. 8).

¹⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999.

¹⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1966/2006 w sprawie elektronicznej rejestracji i raportowania działalności połowowej oraz w sprawie środków teledetekcji.

¹⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/90 i (WE) nr 1627/94 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3317/94.

¹⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego.

¹⁹ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 498/2007 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego. W celu

zmniejszenia obciążeń związanych z udzielaniem pomocy wkład finansowy państw członkowskich do operacji współfinansowanych przez Europejski Fundusz Rybacki i stanowiących część programu operacyjnego nie podlega już kontroli pod kątem zgodności ze wspólnotowymi przepisami dotyczącymi pomocy państwa. Zakres stosowania tego wyłączenia został niedawno rozszerzony na pomoc przyznawaną przez państwa członkowskie w ramach szczególnego działania mającego na celu wspieranie przedsiębiorstw, które dotknął kryzys gospodarczy spowodowany wzrostem cen ropy naftowej w 2008 r.²⁰..

W odniesieniu do wsparcia finansowego dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury z budżetu krajowego należy wymienić dwie inicjatywy skutkujące uproszczeniem procedur. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie pomocy *de minimis* przyznanie pomocy w maksymalnej wysokości 30 000 EUR na przedsiębiorstwo w okresie trzech lat nie podlega obowiązkowi zgłoszenia Komisji²¹. Ponadto na mocy innego rozporządzenia²² niektóre formy pomocy dla przedsiębiorstw zajmujących się produkcją, przetwórstwem i wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa zostały zwolnione – na specjalnych warunkach – z wymogu uprzedniego zgłoszenia Komisji, ponieważ uznaje się je za zgodne z prawem Wspólnoty. Ten akt prawny dotyczy małych i średnich przedsiębiorstw, a zatem prawie wszystkich unijnych przedsiębiorstw, i w znacznym stopniu redukuje obciążenia administracyjne.

3. ZARZĄDZANIE DANYMI

W celu opracowania odpowiednich środków służących zapewnieniu zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza oraz w celu monitorowania właściwego i jednolitego wdrażania tych środków służby Komisji gromadzą i poddają analizie znaczną ilość danych otrzymywanych w większości od państw członkowskich i dostarczanych w ciągu całego roku. Choć postęp techniczny radykalnie wpłynął na poprawę jakości danych i terminowość ich gromadzenia, przetwarzanie ogromnych ilości zestawów danych wymaga regularnego doskonalenia systemu zarządzania danymi.

Z tego powodu począwszy od lat dziewięćdziesiątych Komisja jest pionierem we wprowadzaniu nowoczesnych technologii w sektorze rybołówstwa i zachęca do ich stosowania, stałej rozbudowy i unowocześniania na poziomie krajowym, tak jak w przypadku systemów monitorowania statków, będących skutecznym instrumentem pozwalającym na zdalną kontrolę działalności statków.

20 pomocy państwom członkowskim w opracowywaniu programów i dokonywaniu ocen Komisja przyjęła Vademecum (C(2007) 3812) oraz dwa dokumenty informacyjne (C(2007)2575 i 2578).

Artykuł 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 744/2008 ustanawiającego tymczasowe szczególne działanie mające na celu wspieranie restrukturyzacji flot rybackich Wspólnoty Europejskiej dotkniętych kryzysem gospodarczym.

21 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 875/2007 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rybołówstwa i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1860/2004.

22 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 736/2008 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw zajmujących się produkcją, przetwórstwem i wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa.

W planie działania w sprawie uproszczenia szczególny nacisk kładzie się na zwiększone wykorzystanie technologii informacyjnych, mające na celu wspieranie elektronicznego środowiska, a zwłaszcza na zapisywanie i przekazywanie danych związanych z działalnością połowową oraz na zarządzanie upoważnieniami do połowów dla statków unijnych i spoza UE²³. Opracowano specjalne i szczegółowe środki komunikacji, takie jak system elektronicznego raportowania (ERS) i system upoważnień i zezwoleń w zakresie rybołówstwa (*Fishing Authorisation Permits*, FAP). Te narzędzia elektroniczne uzupełnią narzędzia opracowane w celu przetwarzania danych związanych z flotą, działalnością statków rybackich i obrotem produktami rybnymi. W dalszym ciągu może następować rozwój sieci poprzez tworzenie powiązań z EMODNET, europejską siecią informacji i obserwacji środowiska morskiego, jak przewidziano w komunikacie „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej”²⁴.

4. ZMNIEJSZENIE OBCIĄŻEŃ ADMINISTRACYJNYCH

Gromadzenie i przekazywanie danych jest prowadzone zgodnie z przepisami ustanowionymi prawem wspólnotowym. Liczba obowiązków sprawozdawczych²⁵ stale wzrastała wraz z upływem lat. Obowiązki sprawozdawcze oznaczają koszty dla administracji i przedsiębiorstw i powinny być zniesione w sytuacji, gdy są zbędne. W tym celu po przyjęciu planu działania służby Komisji zapoczątkowały analizę obowiązków sprawozdawczych, których podstawą jest prawodawstwo dotyczące wspólnej polityki rybołówstwa, mając na względzie zniesienie obowiązków przestarzałych, zbędnych lub o niewielkim pożytku. Po zakończeniu analizy obowiązki sprawozdawcze niezbędne do celów politycznych lub kontrolnych zostaną wprowadzone do specjalnej bazy danych udostępnionej państwom członkowskim (OBONT: *OBLigation On the NeT*). Narzędzie to umożliwi ciągłe informowanie wszystkich administracji na temat danych, które należy przekazać Komisji, ich formatu oraz terminu przekazania.

Na posiedzeniu Rady Europejskiej w marcu 2007 r. podkreślono znaczenie zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla wzrostu europejskiej gospodarki. Postanowiono do 2012 r. zmniejszyć o 25%²⁶ obciążenia wynikające ze stosowania unijnego prawodawstwa.

Wspólna polityka rybołówstwa wniesie wkład w realizację tego celu. Należy ona bowiem do 13 priorytetowych obszarów wybranych przez Komisję w celu dokonania w nich oceny kosztów administracyjnych. System kontroli rybołówstwa²⁷ – będącego niewątpliwie największym systemem pod względem liczby obowiązków sprawozdawczych – został wybrany w celu określenia i oceny kosztów wynikających z obowiązków sprawozdawczych, przy wykorzystaniu unijnego standardowego modelu kosztów (*Standard Cost Model*, SCM²⁸). W modelu tym zasadniczo wykorzystuje się dane na temat nakładów czasu i pieniędzy

²³ Znaczny wkład finansowy ze strony Wspólnoty pomógł państwom członkowskim w instalacji narzędzi oraz rozwoju i modernizacji struktur technicznych (obecne ramy określono w rozporządzeniu Rady nr 861/2006 ustanawiającym wspólnotowe środki finansowe na rzecz wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz w obszarze prawa morza).

²⁴ COM(2007)575, s. 3.2.3.

²⁵ Znane również pod nazwą obowiązków informacyjnych.

²⁶ Państwa członkowskie ustaliły również własne cele zmniejszenia obciążeń administracyjnych (COM(2009)17, załącznik 10).

²⁷ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa.

²⁸ SEC(2005)791, zaktualizowany w 2006 r.

ponoszonych przez przedsiębiorstwa w celu wywiązania się z obowiązków prawnych polegających na dostarczaniu informacji organom publicznym lub stronom trzecim (dostarczanie informacji, inspekcje, statystyki, itp.).

Na podstawie szacunków przedstawionych przez zewnętrznego doradcę obowiązki sprawozdawcze wymagane w ramach obowiązującego systemu kontroli rybołówstwa wiązały się z kosztami dla przedsiębiorstw rzędu 80 mln EUR, i wynikały w większości z obowiązku prowadzenia dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych i świadectw sprzedaży²⁹.

Nowy system kontroli, w ramach którego powszechniejsze zastosowanie znajdą technologie informacyjno-komunikacyjne oraz wydajniejsze bazy danych, doprowadzi do zmniejszenia obciążeń administracyjnych w sektorze rybołówstwa o maksymalnie 30 % obecnych kosztów.

Oprócz inicjatyw wymienionych w „Programie działań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych w Unii Europejskiej”³⁰ zmniejszenie kosztów w sektorze rybołówstwa osiągnięto przy pomocy innych środków. Jako przykład specjalnie opracowanego środka w dziedzinie zdrowia jest wyłączenie przyznawane w odniesieniu do statków o długości nieprzekraczającej 12 metrów dokonujących połowów w czasie nieprzekraczającym 24 godzin z wymogu prowadzenia rejestru oraz ze związanego z tym obowiązku w zakresie inspekcji w ramach Analizy Zagrożeń i Krytycznych Punktów Kontroli (HACCP). Szacuje się, że uzyskane w ten sposób oszczędności wynoszą około 14 mln EUR³¹.

W najbliższej przyszłości znaczne zmniejszenie kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa przyniesie również skomputeryzowane zarządzanie wnioskami dotyczącymi upoważnień do połowów przez statki oraz związanymi z nimi kwestii. Ponadto jednym z celów przyszłej reformy wspólnej polityki rybołówstwa będzie ograniczenie konieczności przetwarzania danych przez Komisję³².

5. OCENA SKUTKÓW

Ocena skutków jest procesem służącym kształtowaniu strategii politycznych i wspieraniu ich rozwoju. Jej celem jest poprawa jakości wniosków Komisji i uproszczenie otoczenia regulacyjnego. Jej rezultatem powinny być wnioski proporcjonalne do zakresu. Powinna ona zatem uwzględniać ich prawdopodobne skutki dotyczące gospodarki, środowiska i społeczeństwa. Ocena skutków może doprowadzić do podjęcia decyzji o zaniechaniu działania.

Ocenie skutków poddano 16 inicjatyw legislacyjnych dotyczących rybołówstwa, z czego 13 przedstawiono dodatkowo Radzie ds. Ocen Skutków, doradczemu organowi ustanowionemu przez Komisję w 2006 r. w celu zapewnienia większej spójności i wysokiej jakości ocen skutków. Opinie Rady ds. Ocen Skutków w sprawie wniosków dotyczących rybołówstwa są publikowane³³.

²⁹ Analiza objęła 22 państwa członkowskie.

³⁰ COM(2007)23.

³¹ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1243/2007 z dnia 24 października 2007 r. zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego.

³² Zielona księga - Reforma wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2009)163).

³³ http://ec.europa.eu/governance/impact/practice_en.htm.

Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa dokonała zmian w swoich strukturach administracyjnych, tak by w pełni sprostać wymogom oceny skutków. Urzędnicy odbyli specjalne szkolenie i są na bieżąco informowani o postępach w tym zakresie w celu zapewnienia najlepszej możliwej oceny każdej ważnej inicjatywy legislacyjnej.

6. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI

Komisja z pełnym przekonaniem zachęca zainteresowane strony do jeszcze większego zaangażowania w ramach bardziej przejrzystego procesu konsultacyjnego, przyczyniającego się do zwiększenia jej rozliczalności. W tym celu odbywa ona regularne konsultacje z zainteresowanymi stronami z całej branży, głównie na forum Komitetu Doradczego ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA)³⁴ i w ramach nie mniej niż siedmiu Regionalnych Komitetów Doradczych (RAC)³⁵.

W ramach działalności ACFA Komisja zorganizowała 49 spotkań grup roboczych oraz 12 posiedzeń plenarnych. ACFA wydał 21 wskazówek dla Komisji oraz 18 rezolucji i dokumentów przedstawiających stanowisko. Wydał on również 16 wskazówek ustnych w przypadku 16 konsultacji prowadzonych przez Komisję w tym okresie. Najważniejsze punkty nowej reformy wspólnej polityki rybołówstwa są omawiane w ramach spotkań grupy ad-hoc.

W tym samym okresie Komisja zorganizowała około 60 spotkań Regionalnych Komitetów Doradczych, publikując co roku średnio 10 dokumentów do dyskusji i otrzymując około 250 zaleceń.

Oprócz zwykłych konsultacji Komisja zasięgała opinii zainteresowanych stron za pośrednictwem kwestionariuszy zamieszczanych na stronach internetowych Komisji, dotyczących kwestii takich jak np. polityka morska, zwalczanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, ochrona rekinów, kontrola i egzekwowanie przepisów w rybołówstwie oraz – ostatnio – Zielona księga w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa.

7. PLAN DZIAŁANIA

Mimo zakończenia realizacji celów wymienionych w planie działania, w dalszym ciągu będą podejmowane wysiłki zmierzające do uproszczenia otoczenia regulacyjnego w dziedzinie rybołówstwa i związanych z nim działań, jako że zadania ustalone w programie lepszego stanowienia prawa mają charakter stały.

Szczególne inicjatywy w zakresie upraszczania wspólnej polityki rybołówstwa są zawierane w corocznie przedstawianym programie Komisji. Na przykład w programie na 2009 r. wymienia się przegląd przepisów regulujących organizację rynku mających w szczególności na celu poprawę w zakresie przejrzystości prawnej i ograniczenie obciążeń administracyjnych poprzez stosowanie na szerszą skalę sprawozdawczości elektronicznej.

³⁴ Decyzja Komisji 1999/478/WE odnawiająca Komitet Doradczy ds. Rybołówstwa i Akwakultury.

³⁵ Decyzja Rady 2004/585/WE ustanawiająca Regionalne Komitety Doradcze w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa.

W dalszym ciągu głównym celem będzie ograniczenie zbędnych obowiązków sprawozdawczych oraz zamieszczenie przepisów prawnych w mniejszej liczbie aktów prawnych, przy jednoczesnej poprawie ich jasności i dostępności.

Cele związane z uproszczeniem zostaną uwzględnione przy opracowywaniu zreformowanej wspólnej polityki rybołówstwa, podobnie jak skutki przepisów proceduralnych towarzyszących traktatowi lizbońskiemu dla procesu legislacyjnego.

Komisja zachęca państwa członkowskie do podjęcia wysiłków na rzecz uproszczenia otoczenia regulacyjnego poprzez zrezygnowanie ze zbędnych wymogów ustanowionych w ustawodawstwie krajowym oraz poprzez wspieranie stosowania technologii informacyjno-komunikacyjnych.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz aktów prawnych związanych z planem działania w sprawie uproszczenia

Wnioski

- Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady upoważniającego Komisję do zatwierdzenia zmian protokołów do umów o partnerstwie w sprawie połowów zawartych między Wspólnotą Europejską i krajami trzecimi (COM(2007)595 z 15.10.2007 r.);
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady dotyczącego ochrony zasobów rybnych poprzez środki techniczne (COM(2008)324) z 4.6.2008 r.);
- Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (COM/2008/721 z 14.11.2008 r.);
- Projekt rozporządzenia Komisji ustalającego wspólnotowe współczynniki przeliczeniowe i kody postaci stosowane do przeliczania masy ryb przetworzonych na masę ryb w relacji pełnej oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2807/83.

Komunikaty

- Komunikat Komisji „Poprawa konsultacji w zakresie zarządzania rybołówstwem wspólnotowym” (COM(2006)246 z 24.5.2006 r.);
- Wielkości dopuszczalne połowów na 2007 r. Deklaracja polityczna Komisji Europejskiej (COM(2006)499 z 15.9.2006 r.);
- Wielkości dopuszczalne połowów na 2008 r. Deklaracja polityczna Komisji Europejskiej (COM(2007)295 z 6.6.2007 r.);
- Uprawnienia do połowów na 2009 r. Deklaracja polityczna Komisji Europejskiej (COM(2008)331 z 30.5.2008 r.);
- Komunikat Komisji w sprawie poprawy wskaźników zdolności połowowej oraz nakładu połowowego w ramach wspólnej polityki rybackiej (COM(2007)39 z 5.2.2007 r.);
- Komunikat Komisji oficjalnie uznający za przestarzałe niektóre akty prawa wspólnotowego w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. C 43 z 21.2.2009, s. 2).

Akty prawne Rady

- Decyzja Rady 2009/xx/WE uchylająca dyrektywę 83/515/EWG i 11 nieaktualnych decyzji w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa....;
- Decyzja Rady 2007/409/WE zmieniająca decyzję 2004/585/WE ustanawiającą regionalne komitety doradcze w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 155 z 15.6.2007, s. 68);

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1);
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1941/2006 z dnia 11 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Bałtyckiego na 2007 r. (Dz.U. L 367 z 22.12.2006, s. 1);
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1966/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie elektronicznej rejestracji i raportowania działalności połowowej oraz w sprawie środków teledetekcji (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 1);
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 16 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe (Dz.U. L 15 z 20.1.2007, s. 1);
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 779/97 (Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1);
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1);
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1);
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/90 i (WE) nr 1627/94 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3317/94 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33);
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr **xx/2009** uchylające 14 nieaktualnych rozporządzeń w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa.....

Akty prawne Komisji

- Decyzja Komisji 2009/309/WE uchylająca 13 nieaktualnych decyzji w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 90 z 2.4.2009, s. 24);
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 498/2007 z dnia 26 marca 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz.U. L 120 z 10.5.2007, s. 1);

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 875/2007 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rybołówstwa i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 (Dz.U. L 193 z 25.7.2007, s. 6);
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 696/2008 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do rozszerzania na niezrzeszonych niektórych zasad przyjętych przez organizacje producentów w sektorze rybołówstwa (Dz.U. L 195 z 24.7.2008, s. 6);
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 736/2008 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw zajmujących się produkcją, przetwórstwem i wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa (Dz.U. L 201 z 30.7.2008, s. 16);
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 665/2008 z dnia 14 lipca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 186 z 15.7.2008, s. 3);
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1077/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1966/2006 w sprawie elektronicznej rejestracji i raportowania działalności połowowej oraz w sprawie środków teledetekcji i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1566/2007 (Dz.U. L 295 z 4.11.2008, s. 3);
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 148/2009 uchylające 11 nieaktualnych rozporządzeń w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 50 z 21.2.2009, s. 10);
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 248/2009 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w zakresie notyfikacji dotyczących uznawania organizacji producentów, ustalania cen oraz interwencji w zakresie organizacji wspólnego rynku produktów rybołówstwa i akwakultury (Przekształcenie) (Dz.U. L 79 z 25.3.2009, s. 7).